

**Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Național al Magistraturii**

**Concurs de admitere în magistratură
martie-iulie 2018**

**PROCES VERBAL
de motivare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept civil**

24 mai 2018

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept civil, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 18 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, referitoare la baremul stabilit pentru proba eliminatorie de tip grilă la materia: Drept civil.

Au fost formulate contestații de către 23 candidați, cu privire la 15 întrebări:

Întrebarea 1 G1 (6-G2; 22-G3; 18-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 2 G1 (4-G2; 7-G3; 16-G4) - contestată de 2 candidați.

Întrebarea 4 G1 (5-G2; 5-G3; 1-G4) - contestată de 11 candidați.

Întrebarea 6 G1 (18-G2; 12-G3; 7-G4) - contestată de 5 candidați.

Întrebarea 7 G1 (25-G2; 4-G3; 8-G4) - contestată de 3 candidați.

Întrebarea 8 G1 (12-G2; 23-G3; 2-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 9 G1 (21-G2; 10-G3; 11-G4) - contestată de 4 candidați.

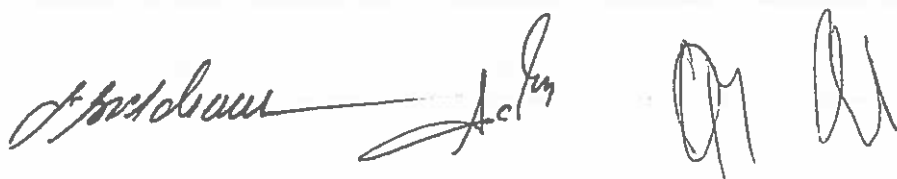
Întrebarea 12 G1 (20-G2; 21-G3; 5-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 16 G1 (17-G2; 16-G3; 13-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 17 G1 (14-G2; 19-G3; 3-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 18 G1 (15-G2; 25-G3; 21-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 19 G1 (16-G2; 9-G3; 9-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 22 G1 (19-G2; 24-G3; 25-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 24 G1 (13-G2; 14-G3; 17-G4) - contestată de un candidat

Întrebarea 25 G1 (22-G2; 17-G3; 24-G4) - contestată de 2 candidați.

Comisia de contestații, în unanimitate, a decis admiterea contestației formulate la întrebarea 4 -G1 (5-G2, 5-G3, 1-G4), contestată de 11 candidați, în sensul că numai varianta B de răspuns este corectă.

Astfel, potrivit art. 18 alin. (4) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură aprobat prin Hotărârea CSM nr. 279 din 5 aprilie 2012, comisia dispune corectarea baremului și acordarea punctajului corespunzător acestei întrebări numai candidaților care au indicat ca fiind corect doar răspunsul de la litera B.

Comisia de contestații a decis, cu majoritate, respingerea contestației formulate la întrebarea 6-G1 (18-G2, 12-G3, 7-G4), cu opinia separată a unui membru al comisiei, dar numai în ceea ce privește răspunsul de la varianta A.

Comisia de contestații a decis, cu unanimitate, respingerea, ca neîntemeiate, a contestațiilor formulate cu privire la celelalte întrebări.

Comisia de contestații a hotărât, cu unanimitate, respingerea contestației formulate de Baran Vlad Radu ca fiind tardiv formulată și respingerea contestației formulate de Simion Daniela-Lavinia, ca inadmisibilă.

Comisia de contestații a avut în vedere urătoarele argumente:

La întrebarea 1 G1 (6-G2; 22-G3; 18-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că varianta B de răspuns nu este corectă, deoarece momentul eficacității obligației și cel al scadenței acesteia nu coincid întotdeauna; potrivit art. 116 din Legea nr. 71/2011, aplicarea legii noi presupune ca momentul scadenței să fie ulterior intrării în vigoare a noului Cod civil, iar obligația să ia naștere anterior intrării în vigoare a acestuia.

Această contestație nu este întemeiată.

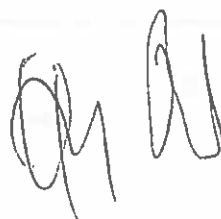
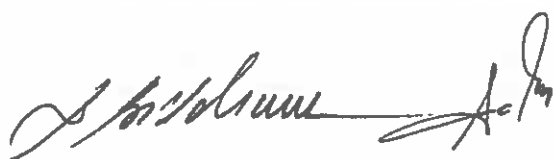
Argumentele candidatului nu pot fi reținute, întrucât, ca efect al îndeplinirii condiției suspensive după data de 1 octombrie 2011, obligația corelativă dreptului de creanță s-a născut după intrarea în vigoare a noului Cod civil, fiind aplicabile dispozițiile acestuia, conform art. 6 alin. (5).

La întrebarea 2 G1 (4-G2; 7-G3; 16-G4) au formulat contestație 2 candidați. S-a susținut că și varianta C de răspuns este corectă, întrucât legiuitorul nu distinge după autorul violenței, care poate fi și un terț, astfel încât, răspunderea acestuia nu poate fi exclusă. Un alt candidat a susținut că și varianta B este corectă, deoarece partea are dreptul să inducă temerea cu exercițiul unui drept, fiind relevant scopul acestei conduite.

Aceste contestații nu sunt întemeiate.

Varianta C de răspuns nu este corectă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 1220 alin. (2) Cod civil, răspunderea pentru prejudiciul a autorului violenței nu este condiționată de cunoașterea sa de către contractantul în favoarea căruia violența a fost exercitată.

Nici varianta B de răspuns nu este corectă, deoarece în temeiul dispozițiilor art. 1261 alin. (1) Cod civil, poate cere anularea contractului partea care a contractat sub imperiul unei temeri justificate induse, *fără drept*, de cealaltă parte sau de un terț. Prin urmare, introducerea în

cuprinsul răspunsului de la litera B a condiției *cu drept*, face ca acest răspuns să fie greșit.

La întrebarea 4 G1 (5-G2; 5-G3; 1-G4) au formulat contestație 11 candidați. Aceștia au susținut că răspunsul de la litera C nu este corect, deoarece îndeplinirea condiției suspensive produce efecte retroactive, astfel că dreptul de proprietate trece în patrimoniul cumpărătorului de la data încheierii contractului, iar garanția consimțită de vânzător nu se consolidează, așa cum prevede art. 1407 alin. (3) Cod civil.

Aceste contestații sunt întemeiate.

Potrivit art. 1407 alin. (3) Cod civil, atunci când condiția suspensivă produce efecte retroactive, în caz de îndeplinire, debitorul este obligat la executare ca și cum obligația ar fi fost simplă. Actele încheiate de proprietarul sub condiție suspensivă sunt valabile și, în cazul îndeplinirii condiției, produc efecte de la data încheierii lor.

Prin urmare, aceste dispoziții se aplică doar actelor încheiate de cumpărător, care este proprietar sub condiție suspensivă. Actele de dispoziție ale vânzătorului, inclusiv cele vizând constituirea unei garanții, încheiate înainte de îndeplinirea condiției nu se consolidează, ci sunt guvernate de regulile proprietății condiționale.

În consecință, numai varianta B de răspuns este corectă.

La întrebarea 6 G1 (18-G2; 12-G3; 7-G4) au formulat contestație 5 candidați. Patru dintre aceștia au susținut că varianta C de răspuns nu este corectă, întrucât art. 2532 pct. 6 Cod civil se interpretează în sensul că negocierile trebuie să fie inițiate și purtate în ultimele 6 luni înainte de expirarea termenului de prescripție. Unul dintre candidați a susținut că această interpretare se degajă și din punctul de vedere al unui autor, exprimat în literatura de specialitate.

Contestațiile nu sunt întemeiate.

Potrivit art. 2532 pct. 6 Cod civil, cazul de suspendare a cursului prescripției extinctive presupune ținerea – în sensul textului de lege, purtarea - negocierilor în ultimele 6 luni ale termenului, fiind fără semnificație juridică data inițierii acestora. Având în vedere claritatea textului normativ, opinia la care candidatul a făcut referire nu a condus la cristalizarea unui punct de vedere în doctrina relevantă, în același sens.

Unul dintre candidați a contestat răspunsul de la litera A, susținând că acesta ar permite considerentul că aplicarea art. 1395 Cod civil este posibilă în cazul oricărui drept subiectiv al persoanei vătămate, în condițiile în care varianta de răspuns nu menționează clar care este dreptul la acțiune supus prescripției. Același candidat a făcut o comparație între variantele de răspuns de la literele A și C, arătând că în răspunsul de la litera C, *litigiul semnifică existența unui drept subiectiv cert dedus judecății, prin urmare, orice drept supus prescripției.*

Cu majoritate, s-a apreciat că nu este întemeiată contestația. Valabilitatea fiecărei variante de răspuns va fi raportată la enunțul întrebării, nu prin corelarea răspunsurilor între ele. Varianta de răspuns de la litera A este corectă, întrucât enunțul oferă date suficiente care evocă situația specială de suspendare a cursului prescripției extinctive reglementate de art. 1395 Cod civil. Invocarea, în cuprinsul răspunsului de la litera A, a ipotezci în care integritatea corporală a persoanei a fost vătămată printr-o faptă ilicită, conduce la teza prescripției dreptului la acțiunea cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin această faptă.

În opinia rămasă minoritară, s-a plecat de la premisa că dispozițiile art. 1395 Cod civil instituie un caz special de suspendare a cursului prescripției extinctive, aplicabil doar acțiunii care are ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității corporale.

Astfel cum a susținut contestatoarea, cerința grilei a fost aceea de a se determina cu acuratețe cazurile de suspendare a cursului prescripției extinctive. În varianta A de răspuns, s-a considerat

că reprezintă un astfel de caz cel al „persoanei a cărei integritate corporală a fost vătămată printr-o faptă ilicită, până la stabilirea pensiei de invaliditate în sistemul de asigurări sociale”.

Nu există, în cuprinsul enunțului răspunsului de la litera A, nicio specificare ori indiciu din care să rezulte, dincolo de o îndoială justificată, că autorii grilei contestate au avut în vedere exclusiv acțiunea care are ca obiect repararea prejudiciului cauzat victimei printr-o faptă ilicită.

Prin această omisiune, candidații puteau presupune că răspunsul de la litera A nu excludea referirea la orice acțiune prin care se valorifică un drept subiectiv civil în situația în care titularul acțiunii era o persoană care a suferit vătămări corporale printr-o faptă ilicită. Această posibilă și chiar probabilă supoziție avea drept consecință lipsa de adevăr a variantei A de răspuns a acestei grile, deoarece, exceptând acțiunea determinată de art. 1395 Cod civil, împrejurările arătate nu reprezintă un caz de întrerupere a cursului prescripției extinctive.

De aceea, în opinia rămasă în minoritate, contestația trebuia admisă cu consecința corectării baremului inițial și acordării punctajului corespunzător acestei întrebări numai candidaților care au indicat ca fiind corect doar răspunsul de la litera C.

La întrebarea 7 G1 (25-G2; 4-G3; 8-G4) au formulat contestație 3 candidați, care au susținut că varianta A de răspuns este corectă, invocând dispozițiile art. 558 și art. 1274 Cod civil, care reglementează cazuri în care riscul pieririi fortuite a bunului aparține altei persoane decât proprietarului bunului.

Contestațiile nu sunt fondate, deoarece prin art. 558 Cod civil se stabilește că riscul pieririi bunului este suportat de către proprietar dacă acest risc nu a fost asumat de către o altă persoană sau dacă prin lege nu se dispune altfel. În raport cu acest text de lege, varianta A de răspuns este greșită, deoarece reține ca excepție de la regula conform căreia proprietarul suportă riscul pieririi fortuite a bunului exclusiv situația asumării riscului de o altă persoană, nu și cazul în care prin lege s-ar dispune altfel. Referirea candidaților la dispozițiile art. 1274 Cod civil vizează chiar o situație excepțională prevăzută de lege, care confirmă incorectitudinea variantei A.

La întrebarea 8 G1 (12-G2; 23-G3; 2-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că și varianta B de răspuns este corectă deoarece art. 582 Cod civil conferă posibilitatea proprietarului imobilului de a alege una din variantele prevăzute de lege.

Această contestație nu este întemeiată.

Varianta B de răspuns nu este corectă, tocmai pentru că textul de lege invocat de candidat conferă proprietarului dreptul de a cere înscrierea în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind autorului lucrării jumătate din valoarea materialelor și a manoperei, numai în cazul în care autorul lucrării a fost de *rea-credință*.

La întrebarea 9 G1 (21-G2; 10-G3; 11-G4) au formulat contestație 4 candidați, care au susținut că și varianta A de răspuns este corectă, în raport cu dispozițiile art. 644 alin. (1) și art. 635 Cod civil, deoarece fructele reprezintă beneficii ale bunului aflat în coproprietate.

Contestațiile nu sunt întemeiate, deoarece fructelor, ca o categorie a beneficiilor, legiuitorul le-a conferit un regim juridic special, reglementat prin art. 637 Cod civil, text de lege care nu este inclus între situațiile limitativ menționate în cuprinsul art. 644 Cod civil.

La întrebarea 12 G1 (20-G2; 21-G3; 5-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că varianta A de răspuns nu este corectă, deoarece, conform art. 1375 Cod civil, nu doar proprietarul animalului răspunde independent de orice culpă, ci și cel care se servește de acesta.

Contestația este neîntemeiată, deoarece enunțul grilei s-a referit doar la proprietarul câinelui,

iar determinarea variantei corecte de răspuns trebuie să se refere la acest enunț. Prin urmare, verificarea îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de animale trebuia făcută în speță prin raportare doar la proprietarul animalului.

La întrebarea 16 G1 (17-G2; 16-G3; 13-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că varianta A de răspuns nu este corectă din cauza formulării neclare, care lasă de înțeles că părțile ar avea puterea de decizie în cazul rezoluțiunii de plin drept.

Contestația nu este fondată.

Varianta A de răspuns reprezintă o reproducere a textului de lege, respectiv art. 1550 alin. (2) Cod civil, conform căruia „În cazurile anume prevăzute de lege sau dacă părțile au convenit astfel, rezoluțiunea *poate* opera de plin drept”.

La întrebarea 17 G1 (14-G2; 19-G3; 3-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că și varianta A este corectă, pe temeiul art. 1585 alin. (4) Cod civil, care instituie obligația de garanție pentru solvabilitatea debitorului cedat, chiar dacă cedentul nu s-a obligat expres.

Contestația nu este fondată.

Potrivit art. 1585 alin. (2) teza a II-a Cod civil, cedentul garantează solvabilitatea debitorului cedat doar dacă s-a obligat expres, pe când varianta A de răspuns introduce negația care contrazice acest text de lege. Varianta A de răspuns nu reprezintă o aplicație a art. 1585 alin. (4) Cod civil, deoarece aceste dispoziții se referă la cazul în care cedentul a cunoscut insolvabilitatea debitorului cedat, situație pe care enunțul răspunsului de la litera A nu o include.

La întrebarea 18 G1 (15-G2; 25-G3; 21-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că varianta C a grilei nu este corectă, deoarece conform art. 1557 Cod civil, dacă imposibilitatea de executare fortuită a debitorului este temporară, acesta poate să notifice pe creditor într-un termen rezonabil, iar creditorul poate suspenda executarea propriilor obligații sau poate obține desființarea contractului.

Contestația nu este fondată.

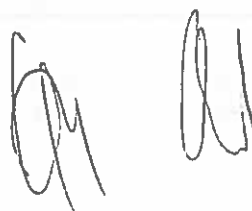
Varianta C de răspuns reprezintă o aplicație a dispozițiilor art. 1634 alin. (5) Cod civil, neexistând în enunț nicio mențiune care să trimită la materia cauzelor de neexecutare a obligațiilor contractuale, cum sunt cele prevăzute la art. 1557 Cod civil.

La întrebarea 19 G1 (16-G2; 9-G3; 9-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că și varianta B de răspuns este corectă, deoarece, lipsa virgulei după cuvântul „evicțiune” face ca răspunsul să aibă același sens cu textul de lege cuprins în art. 1705 alin. (2) Cod civil.

Contestația nu este întemeiată.

Obligația de garanție pentru evicțiune a vânzătorului, reglementată în art. 1705 alin. (2) Cod civil, include o condiție suplimentară pe care varianta C de răspuns nu o preia, astfel că acest răspuns devine incorect. Chestiunile legate de lipsa virgulei, sesizate de candidat, nu sunt de natură să influențeze semnificația enunțului de la litera B.

La întrebarea 22 G1 (19-G2; 24-G3; 25-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că varianta C de răspuns este greșită, fiind ambiguă, deoarece induce posibilitatea de a fi

interpretată în sensul că introduce o condiție legată de persoana fiului reprezentatului, iar nu a reprezentantului.

Contestația nu este întemeiată.

Răspunsul de la varianta C redă cu claritate faptul că persoana care trebuie să îndeplinească condițiile generale pentru a-l moșteni pe defunct este fiul nedemnului, iar nu nedemnul.

La întrebarea 24 G1 (13-G2; 14-G3; 17-G4) a formulat contestație un candidat, care a susținut că nu există prevedere legală care să stabilească un mod de calcul al timpului legal de concepțiune, în sensul determinat la varianta A de răspuns.

Contestația nu este întemeiată.

Articolul 412 alin. (1) teza a II-a Cod civil stabilește regula calculului timpului legal al concepțiunii, în sensul că acesta se calculează *zi cu zi*. Astfel, varianta de răspuns de la litera A este greșită.

La întrebarea 25 G1 (22-G2; 17-G3; 24-G4) au formulat contestație 2 candidați, care au considerat că și varianta A este corectă, deoarece, atâta timp cât prin art. 420 Cod civil se stabilește că recunoașterea de filiație care nu corespunde adevărului poate fi contestată oricând și de orice persoană interesată, este evident că se instituie un caz de nulitate absolută a recunoașterii.

Contestația nu este întemeiată.

Cazurile de nulitate absolută a actului de recunoaștere a filiației sunt expres prevăzute de art. 418 Cod civil, iar recunoașterea de filiație care nu corespunde realității nu constituie un astfel de caz, chiar dacă poate fi contestată, conform art. 420 Cod civil.

Comisia de contestații, în unanimitate, a decis respingerea, ca tardiv formulată, a contestației candidatului Baran Vlad Radu, care nu a fost depusă la Institutul Național al Magistraturii în termenul de 24 de ore de la afișarea baremului de evaluare și notare, prevăzut de art. 18 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură.

De asemenea, comisia de contestații a respins, în unanimitate, contestația formulată de Simion Daniela-Lavinia, întrucât aceasta nu a indicat întrebările contestate și nu a motivat contestația.

Comisia de contestații,

